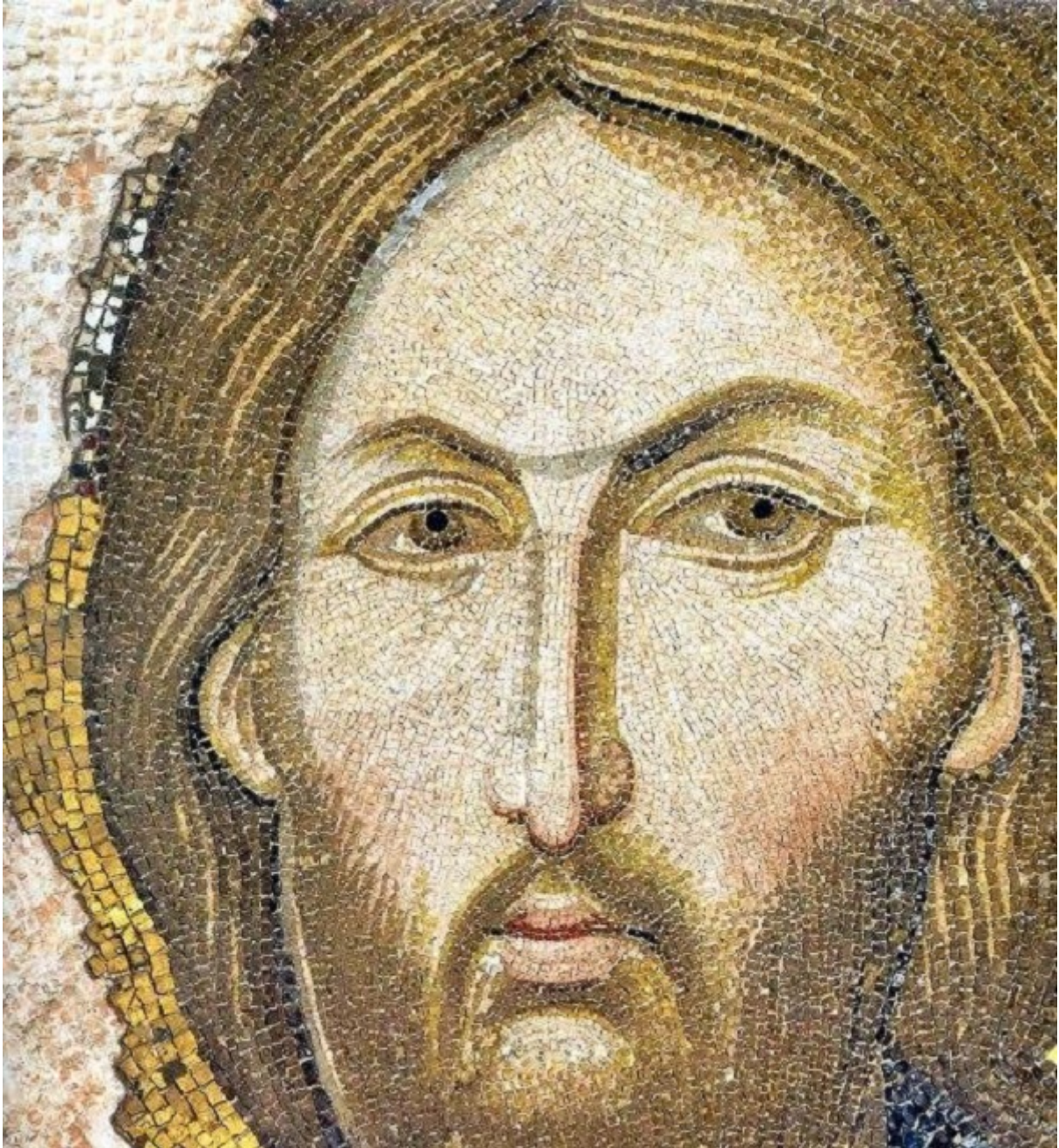

Ο Χριστός είναι το στήριγμα των ανθρώπων (Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ)

/ [Πεμπουσία](#)

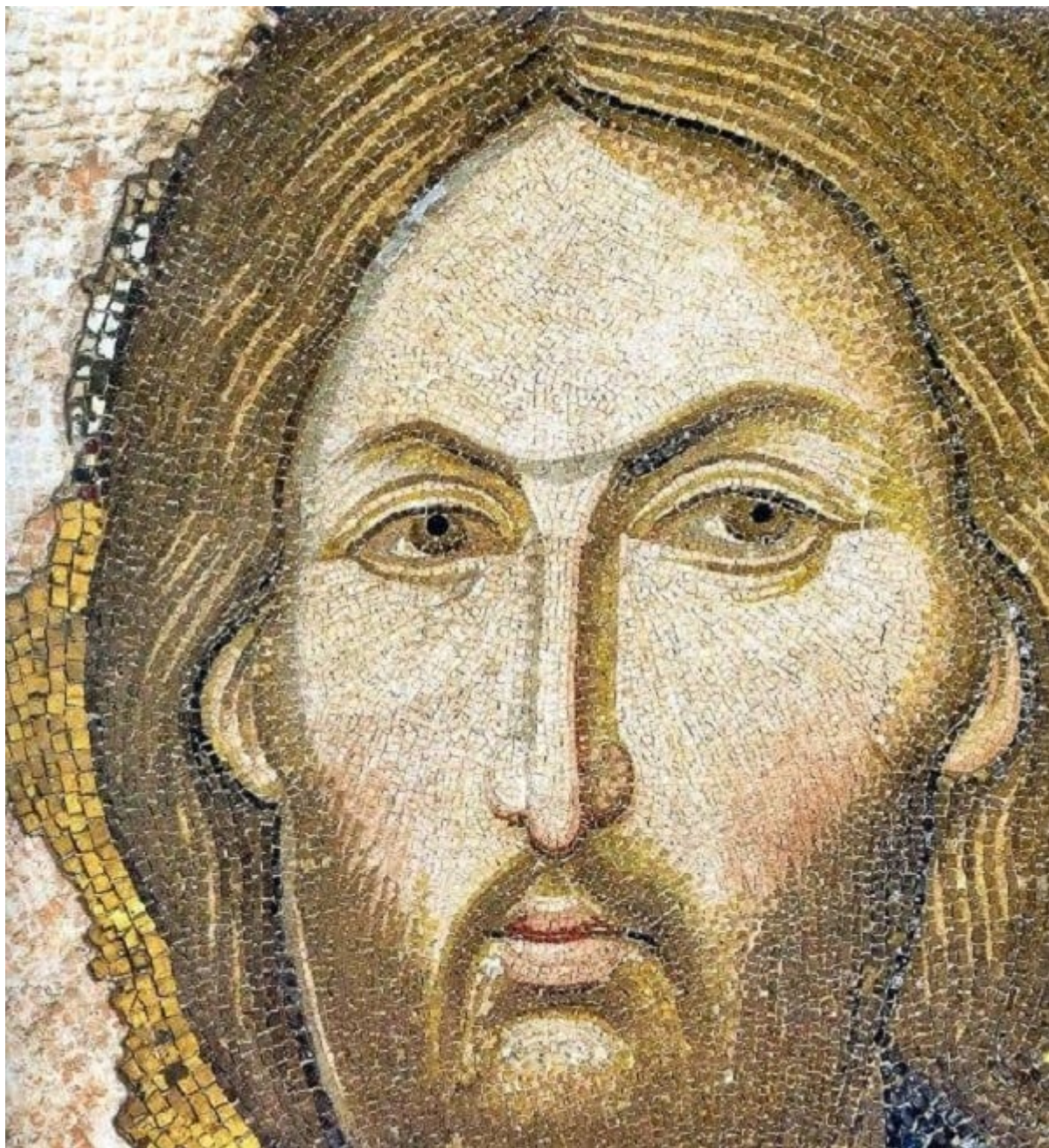
«Και ευθέως εγένετο υγιής ο άνθρωπος»

Παρατηρώντας τα Ευαγγελικά αναγνώσματα βλέπουμε πως τα περισσότερα και μάλιστα τα μεγάλα θαύματα τα έκανε ο Χριστός κατά τις μεγάλες ημέρες των

Ιουδαίων. Το ίδιο συνέβαινε και με τη διδασκαλία Του. Την εκφωνούσε συνήθως στις μεγάλες γιορτές, που συνέρρεε πολύς κόσμος. Στις γιορτές του Πάσχα, της Σκηνοπηγίας, της Πεντηκοστής κ.λ.π. στα Ιεροσόλυμα που ήταν η μητρόπολη των Ιουδαίων, μαζευόταν πολύς κόσμος. Όπως επίσης συναθροιζόντουσαν και πολλοί άρρωστοι που είχαν την ελπίδα τους, ότι μπορεί ο Θεός να τους κάνει καλά. Η επιθυμία των ασθενών να γίνουν καλά, δεν ήταν τόσο μεγάλη, όσο ήταν μεγάλη η θέληση του Χριστού να τους κάνει καλά.

Η παρουσία του Χριστού υπήρξε ευεργετική σ' όλους

Ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας γράφει πως «όπου αν φανή ο Ιησούς, εκεί και η σωτηρία», δηλαδή όπου θα φανεί ο Χριστός, εκεί είναι και η σωτηρία. Μπήκε μέσα στο σπίτι του Ζακχαίου κι ο αρχιτελώνης μετανόησε. Εισήλθε στο τελωνείο του Ματθαίου και αμέσως μετατρέπει τον άνδρα και τον κάνει Ευαγγελιστή. Θάπτεται ανάμεσα στους νεκρούς και εγείρονται οι νεκροί. Κατεβαίνει στον Άδη και ζωοποιούνται οι κάτοικοί του. Χαρίζει το φως στους τυφλούς, την ακοή στους κωφούς και περιέρχεται τις κολυμβήθρες, όπως την Βηθεσδά, και θεραπεύει τον Παράλυτο. Εάν εμβαθύνουμε περισσότερο, θα λέγαμε πως ο Χριστός γίνεται άρτος στους πεινώντες, ύδωρ, που κρύβει μέσα του τη ζωή, στους διψώντες, ανάσταση στους νεκρούς, ιατρός στους νοσούντες, η απολύτρωση των αμαρτωλών.

Όλα αυτά τα πραγματοποιεί για τη σωτηρία των ανθρώπων. «Εμόν βρώμά εστιν ίνα ποιώ το θέλημα του πέμψαντός με και τελειώσω αυτού το έργον» (Ιωάν. 4,34), θα τονίσει ο ίδιος για τον εαυτό του. Ας πούμε και μία έκφραση που τη χρησιμοποιεί ο Ιωσήφ ο Βρυέννιος. Όλοι θα έχουμε ακούσει τη λέξη αλήτης. Αλήτης στην κυριολεξία σημαίνει ο περιπλανώμενος, ο πλάνης, ο ανέστιος. Αργότερα στα νεότερα χρόνια πήρε την έννοια του κακού ανθρώπου. Ο Ιωσήφ θα πεί πως ο Χριστός είναι ο «δι' εμέ αλήτης γεγονώς», δηλαδή αυτός που περιπλανήθηκε απ' εδώ κι απ' εκεί και έκανε τα πάντα για να σώσει τον άνθρωπο.

Ο Χριστός έδινε περισσότερα απ' ο,τι του ζητούσαν

Πράγματι ο Χριστός έδινε πιο πολλά απ' εκείνα που ζητούσαν οι άνθρωποι. Π.χ. Ο

σημερινός παραλυτικός βλέποντας τον Ιησού από πάνω του ίσως σκέφθηκε και ήλπιζε περισσότερο πως το πιο πιθανό ήταν να τον βοηθούσε ο Κύριος να πέσει μέσα στο νερό κατά τον αγιασμό των υδάτων, όταν θα ταραζόντουσαν τα νερά. Πιθανώς στο πρόσωπο του Χριστού να έβλεπε κάποιον από τους συγγενείς του, που τον είχαν λησμονήσει. Ο παράλυτος ήθελε ένα και ο Κύριος του έδωσε δέκα. Τον έκανε καλά, τόσο καλά, ώστε αυτός που τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια δεν μπορούσε να κουνηθεί, τώρα να σηκώνει το κρεβάτι του και να φεύγει μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων. Έχουμε κι άλλες τέτοιες περιπτώσεις. Ο κάθε άρρωστος, κατά τον άγιο Κύριλλο, έστω κι αν τον είχαν εγκαταλείψει οι πάντες, «έσχεν βοηθόν Υιόν του θεού τον μονογενή».

Η Εκκλησία συνεχίζει το έργο του Χριστού

Ο Ιησούς είναι η πηγή της ζωής που δε σταματά ποτέ. Ο Ιερός Χρυσόστομος φέρνει το παράδειγμα της κολυμβήθρας. Μέσα στην κολυμβήθρα της Εκκλησίας όχι ένας και δύο, αλλ' ολόκληρη η Οικουμένη κι αν μπει, θα ελευθερωθεί από τις αρρώστιες της αμαρτίας. Όχι μία φορά το χρόνο, αλλά κάθε μέρα θεραπεύει τους ασθενείς από τις ψυχικές αρρώστιες. Η χάρη του θεού δε δαπανάται ποτέ. Η Εκκλησία είναι ο κοινός τρόπος καθάρσεως των ανθρώπων. Με τη μετάνοια, την εξομολόγηση και με τη θεία Ευχαριστία καθαριζόμαστε από τα πολυπληθή και πολυειδή πάθη μας. Οφείλουμε να δώσουμε τη διάθεσή μας και τον εαυτό μας στο Χριστό που ψάχνει ευκαιρίες να μας θεραπεύσει. Στον καθένα μας ακούγεται η ερώτηση του Σωτήρος «θέλεις υγιής γενέσθαι;» (Ιωάν. 5,6). Στο φιλάργυρο, στον εγωιστή, στον ενεργούμενο από το πονηρό πάθος του θυμού ή της πορνείας ή της μνησικακίας απευθύνεται το ερώτημα του Χριστού. Βεβαίως οφείλουμε να ανταποκριθούμε ολοκάρδια στην πρόσκλησή Του και να μην εξοικειωθούμε με μία χρονίζουσα κατάσταση αθλιότητας και αμαρτίας. Να αποκολληθούμε από τα πράγματα εκείνα που μας κρατούν παράλυτους πνευματικά. Να αφήσουμε το θεό να ενεργήσει ανεμπόδιστα, γιατί η αμαρτωλή θέλησή μας παρεμποδίζει τη χάρη Του.

Αδελφοί μου,

Η σωτηρία μας ας είναι η πολυχρόνια επιθυμία μας, ώστε να καταξιώσουμε την ύπαρξή μας και να βρούμε την όντως ζωή του Χριστού.

πηγή: www.agiazoni.gr